

Va eș: în tôte zilele afară de Lucia și a doua-ți după Serbătoria.

Abonarea pentru București pe an	128 lei
„ „ „ „ pe 6 luni	64 —
„ „ „ „ pe 3 luni	32 —
„ „ „ „ pe 1 lună	11 —
„ „ „ „ pe 1 săptămână	24 par
„ „ „ „ pe 1 zi	1 leu
„ „ „ „ pe 1 oră	3 lei

Abonarea pentru districtu pe an	152 lei
„ „ „ „ pe 6 luni	76 —
„ „ „ „ pe 3 luni	38 —

Abonamentele încep la 1 și 16 ale fiecărei luni. Ele se fac în districte la corespondința ziarului și prin poste.

La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne comédie, 5; pe trimestru 20 franci.

In Austria la direcțiile postale și la agențele de abonare, pe trimestru 10 florin argintiu valută austriacă.

OSOIU

Violare de legi, spoliare a proprietății, mare compromitere a cestiunii averilor Statului, scandalu, și prin urmare scădere a Statului Român. Aceste sunt faptele ministeriului N. Crezulescu; mai adăogind că cine dă uă moșia a Statului pôte da totulu.

PREȘEDINTELE

Curții Apelative Criminale.

D-lui C. A. Rosetti directorul fôiei Românilu.

Domnule.

Sunteți invitatu ca la 9 Septembrie viitoru să vă prezentați la Curte, spre înfățișere în privința articolului publicat în ziarul „Românul” intitulat: Monitorul Oștei și Românilu” subscris de d-vôstră.

Președinte A. Florescu.

1863, Augustu 26, No. 4314.

REVISTA POLITICA.

BUCUREȘTI, 27 Augustu.
8 Răpaciune.

Anunțiarăm în capul fôiei dîca Procesulu. Acum se facem cunoscutu că la acea curte, unde sunt judecatori trei din cei mai ageri și mai pe facie declarați inimici politici ai noștri, adică dd. Florescu, Teulescu și S. Voinescu, era judecatori și d-nu Radu Rosetti care nu ne este, nici amic, nici inamic politic. Ni se spune că d-nu Radu Rosetti nu mai este judecatoriu la acea curte, din cauza cea renumită: „Șiubreda sănătate.” S'auđă și se înțelegă lumea.

Unu utu de reclamări, de plângeri, de protestări, se rădică neconținut din România de peste Milcov, și guvernulu nu voiesce se-lu auđă, nu voiesce se curme acele nedreptăți cari s'arăscesc pe indiviđi șiucidu națiunea, căciucidu unirea.

Arătarăm adesea câte-va din nedreptățile și jafurile ce se facu, în tôte România, și nici uă îndreptare. Ba încă cei cari reclamă sunt ei închiși în temnița tilhariloru, cumu domnul Drăgici de la Vaslui, d. Niculescu de la Muscelu etc. Peste puține zile vom publica câte-va din acele mari abuzuri ce se facu în România de peste Milcov, și vomu trata în articli speciali, politica de desunire, de peire, ce, prin sciința sa nesciință s'a urmatu mai de tôte guvernele și se urmază mai speciale de acesta. Pentru astă-đi ne mărginim în aceste linie spre a atrage, pentru cea după urmă dată, atențiunea guvernulu asupra acestei grave cestiuni.

Adesea și de multu esplicarăm cititoriloru noștri schimbările cele mari, cele uriașe amu putea dîce, ce pôte aduce în tôte Europa schimbarea constituțiunii federative a Germaniei. Arătarăm cumu o se vie îndată pe tapetu, acelu putericu și plinu de prafu de puscă și de proiectele, cuvintu, care se numesce, *ecilibru europen*, și cumu Francia, și Italia se n'țelege, ca vecine au se unescă și se cêră reguleri noi și pôte și compensări. Ecă acum scirea cea însemnată ce ne dă ziarul *L'Europe*. Elu anuciă că cabinetulu *Tuileriloru* a și adresat reprezentanțiloru sei diplomatiei la curțile streine uă depeșă circulară, prin care le face observări asupra stipulațiunii articolulu 8 alu actulu de reformă ca valătoru intereseloru Francei. Asemenea observări a adresat și cabinetulu Torinulu reprezentanțiloru sei prin uă depeșă circulară de la 25 Augustu în privința intereseloru Italiei.

Ș'acum se și aducă aminte Românilu de cele se publicarăm eri în această privință ș'apoi se citescă cele ce publicăm aci îndată dupe ziariele guvernamentale, *La Patrie* și *la France*. Se se uite apoi la starea noastră din intru, la calea de scădere și de peire pe care mergem d'atâtea ani, ș'atunci fiă care va înțelege lămurit că de nu ne vomu descepta de sicuru ne apropiăm de ora în care vomu adormi pentru totu deuna. Cuvintele sunt de prisos, cându faptele din intru și din afară sunt atātu de mari ș'atātu de nvederate. Sunt anu de cându lepređicem, sunt anu de cându dîcem și cameriloru și guvernulu, reformă rurală pentru ca săianulu se devie patriotu, se aibă ce apera cu viața lu; reformă eleptorale, pentru că tôte clasele se fiă d'o potrivă reprezentate, se dea tôte ideia lor, lumina lor și puterea lor, Adunării în care se organiză și se reconstitue societatea română. Instrucțiune publică, căci numai luminindu-se uă națiune pôte fi; justiție și libertate, căci numai astu-feliu se reală demnitatea omulu, ș'uă națiune fără demnitate va fi în veci subjugată; armare, căci numai astu-feliu uă națiune „va putè se aibă dreptate”; alianciă cu poporele și cu puterile amice, căci numai prin alianciă, prin unire se face puterea. Sunt anu de cându le dîcem și le demanstrăm tôte acestea și cei cari au pututu ne au lovit toți în locu d'a ne asculta. Ne amu urmatu însă calea, dîcându tutuloru: „Iovesce daru ascultă” și dîcându națiunii neconținutu că pentru noi tôte aceste sunt nu simple organizări, îmbunătățiri, ci cestiuni de viață; sunt „a fi saū a nu mai fi”. Le repetim din nou. „A fi saū a nu mai fi” aci este cestiunea, și cestiunea va fi deslegată precum vomu voi; „precum ne vomu ascerne ne vomu cula.”

C. A. R.

Reproducem dupe *Les Débats* următoarele sciri.„Se citește în *La Patrie*:

„Primim de la St. Petersburg corespondințe particulare cari lasă a se presimi că eveniminte, multu mai însemnătore de câtu acele cari vi s'au anunțat prin telegrafu, s'arū pregăti în regiunile guvernamentale, ș'arū fi destinate se modifice într'unu chipu pôte complexu și cu totulu neasteptatu situațiunea creată de afacerile Poloniei.

„Scomotulu se respândise, la data corespondențelor noastre, despre sositrea fiitôriă a marelui duce Constantinu la resedința de vără a împăratulu, și împreună cu acestu scomotu, acela că s'ar fi trimis ambasadorelu Rusiei la Parisu instrucțiuni noue cu scopulu de a pregăti guvernulu franceșu pentru otăririle ulterioare ale cabinetulu de St. Petersburgu.

„Ne aducem aminte că unele depeșe au vorbitu despre unu consiliu straordinariu care trebuia se se aduce suptu presiunța împăratulu, și în care avea se fie deșbatu unu proiectu de respunsu la Notele celoru trei puteri și uă lucrare pregătitoră despre uă nouă Constituțiune pentru imperiū și pentru provinciile polonese. După corespondințele noastre, unu proiectu speciale ar privi regatul Poloniei, carele ar fi pus în condițiuni excepționale, mergindu mai departe de reclamările formulate de cele trei puteri interveninți.

Vomu aduce că se cunoscea la St. Petersburgu presiunța tabăra de Châlous a principulu de Hohenzollern Sigwa-

ringen. Fără se s'afirme c'arū fi însărcinat c'ună misiune de suveranulu seū lingă Imperatul Napoleon III, se privia în cercurile politice urmarea vechiulu ministru prusianu ca semnul unor încercări de apropiare între Paris și St. Petersburg, făcute de regele Guillaume I, și se credea că curtea de Berlin are uă pre mare influință asupra otăririloru împăratulu Alesandru.

La *Patrie* adauge:

„Nu publicăm scirile de la St. Petersburg de mai sus fără ôre care rezervă. Daru nu suntemu departe de a găsi confirmarea lor în căletoaria la Paris a principulu Hohenzollern, în audiințele de curind date d. de Budbergu, și în fine în întărdierea ce suferă tipărirea în *Monitoriu* a testulu celei din urmă note franceșe ș'a memoriulu celu insocia.”

Se citește în *La France*:

„Primim de la Moscu, 22 Augustu, informări forte interesanți asupra proiectulu de Constituțiune ce trebuie, se dîce, a fi deșbatu în consiliile împăratulu și care arū veni din inițiativa acestu principu.

„După acestu proiectu, guvernulu Rusiei ar deveni constituționale ș'ar coprinde doue Camere, dintre cari una, Senatul, s'ar compure de 300 de membri numiți pe viață și cealaltă ar coprinde 450 membri numiți prin alegere dupe condițiuni specificate.

„Afară de reprezentarea centrale, provinciile arū primi constituțiuni speciale, astu-feliu regatul Poloniei ar avea uă dietă în Warszawa, și uă stare interioară cu desevarșire autonomă, și încă va trimite deputați la camera reprezentanțiloru: asemenea se va face și cu Finlanda și cele-lalte mari provincie ale imperiulu.

„Acestu proiectu este combătutu de parția curții care, dacă ar fi primitu, ar vedè impucinându-se însemnătatea sa; asemenea întimpină și petițiunea orașulu Moscu care ar voi se devii scaunulu imperiulu rusu constituționale, lăsându curtea se reside la St. Petesburg.”

Citim în *La France* de la 2 Septembrie:

„Primim de la Moscu, cu data de 23 Augustu, noi informări asupra proiectulu de constituțiune pentru imperiulu rusu.

Dupe acestu proiectu, parțile imperiulu care se voru bucura de constituțiunii speciale, voru fi în numeru de noă, adică:

Marele ducatu de Finlandia, a căru adunare speciale va fi la Helsingfors; Rusia Baltică, comprinđându guvernulu de St. Petersburg, propriu dîsu Esthonia, Livonia și Curlandia, a căru adunare provinciale se va întruni chiaru la St. Petersburg;

Rusia cea mare, a căru adunare provinciale va fi la Moscu;

Rusia cea mică, avându adunarea sa provinciale la Kiev;

Rusia meridionale, avându adunarea sa provinciale la Odesa;

Rusia ocidentală, a căru adunare provinciale va fi la Wilna;

Regatul Poloniei, avându uă dietă care se va întruni la Warszawa;

Rusia orientală, a căru adunare provinciale va fi la Kazan;

In fine Siberia și provinciile ală-

turașe, a căru dietă provinciale se va întruni la Irkutsk.

Cătu despre provinciile regiunii caucasiane și despre Rusia americană, ele voru fi organizate pe urmă.

Instituțiunile particulare Poloniei voru fi, se dîce, forte întinse. Dacă Poloni voru refusa d'a trimite deputați la camera reprezentanțiloru imperiulu, se va respecta voința lor, și guvernulu speciale alu Poloniei va funcționa suptu singura direcțiune a dietei Warszawa, în facia căru locotenintele împăratulu va îndeplini misiunea constituționale de capu alu puterii executive.”

Citim în *Independința Română*:

D-nul generalu Florescu, șefu alu statulu majoru, ministru alu rășboiulu, major generalu, fostu adiutant alu generalilor Luders și Danenberg, primitu în armată cu unu decretu alu cămăciei Cantacuzin, prin care se declară, că acea primire este ilegală, excepțională și numai din ordinulu escelenței sale generalulu Luders; d. generalu Florescu, acelu care a comis CRIMA de a trimite soldați români la măcelu, fără arme de precisiune, fără destule cartușe, fără capsule potrivite pe puscă; d-nul generalu Florescu, care a ruinat budgetele ostirei prin furnimente de chepiuri, țărăși pentru corturi, antrepride de dîdiri și de reparațiuni fără licitațiune, și aducere de șief și fișci de Turkof pentru elevii din școla militariă; d-nul generalu Florescu, acelu care a violat legea, aplicându prin ordinațiã punerea în disponibilitate și care a pus în disponibilitate pe colonelulu Roznovanu pentru că a mîncat cu generalulu Golescu și cu Corneliu Lapatu, triste consecințe ale unu dejun! D-nul generalu Florescu care amestecă armata noastră în discuțiunile și luptele jurnalistice, și care o demoraliză și o desorganiză, făcându-o baionete inteligente; d-nul generalu Florescu a primitu adresa de felicitățiune șefilor de corpuri, prin care domnia lorū declară în numele dd-lorū oficeri, că articolulu din Românulu nu este de opiniuniunea domniei lorū, și că domnul Rosetti nu a fostu autorizat de domnia lorū a face.

Vomū să scimū dacă aceasta este opiniunea d-lorū d-ni oficeri, după cumu o afirmă d-ni șefi de corpuri, de ce nu a semnatu acele adrese toți oficerii de infanterie, cavalerie, artilerie, jandarmi, și grăniceri? Era să fie unu frumosu documentu pentru d. generalu Florescu și nu era să semene unei ticluri fabricată din ordinu, și fără căpătăiu; acele adrese semnate de d-ni șefi de corpuri, nu prea ne par creștine; și nefindū semnați chiaru d-ni oficeri, ne credemū autorițiã a crede, că acesta nu este opiniunea tutulorū dd-ni oficeri, și că d-ni șefi de corpuri s'au camu riscatū în complezența domniei lorū, făcându o asemenea afirmațiune; noi nu facemū dd-ni șefi de corpuri o crimă de a se fi suspusu, dar facemū o crimă d-lui gene-

ralu Florescu de a fi ecspusū pe șefi de corpuri ai armatei române la asemenea fapte, și de a amesteca armata română în polemică și discuțiunile politice ale prese; — și dacă domnia sa nu a ordonatū acele adrese, îl facemū o crimă de a fi ngăduitu ca ele să se facă, și încă și mai multu, îl facemū o crimă de a le fi priimitu și de a fi răspunsu.

Ș'apoi ce dovedescū acele adrese? ce semnifică ele? că d-nul Rosetti nu a fostu autorițat de d-ni oficeri a face acelu articolu; dar cându și căru din d-ni oficeri a cerutu d-nul Rosetti autorizarea de a scri articoli sei? — noi jurnaliștii respectăm mai multu disciplina și datoriile militarilor și buna cuvintă de câtu d. generalu Florescu; nouă jurnalistiloru nu ne-au trecutū nici odată prin minte și nici nu ne-amū gânditū unu momentu măcaru a amesteca armata și pe onorabili dd-ni oficeri în discuțiunile, polemicele și luptele nostre de jurnalism; — că acelu articolu nu este de opiniunea d-lorū oficeri afirmū d-ni șefi de corpuri, iată o afirmațiune forte compromisă; opiniunile unu oficeru sunt drapelulu căru a juratū, datoria sa militariă, disciplina, sabiu, și onôrea epoletulu seū; afară de aci credințele sale politice, elu le încheie în inima și în sufletulu seū și numai singuru confesorulu seū le pôte sci; și câtu pentru noi, cunoscemū oficeri onorabili, demni, bravi, nobili de simțimante și de cugetări, oameni de inimă, căru sunt credincioși datoriei lorū, căru își facu serviciulu fără observațiune, căru sunt supuș ordiniloru militari, dar cari în cugetulu lorū nu împărtășiescū ideele d-lui major generalu, nu aprobū faptele sale, și nu sunt apostoli credințelorū guvernulu actualu.

DICTATURA.

Tirania nu'i de temutu de câtu atunci cându înăbusesce rațiunea în fașă... Acestu momentu trecut, tôte silințele sunt în deșiertu; lupta'i încestată, adevêrul strebate în tôte spiritele: opiniunea se disparte de putere; și puterea respinsă de către opiniune, semănă acelorū corpuru lovite de fulgeru, pe care contactulu aerulu le reduce în pulbere...

Benjamin Constantu.

I.

Unu istoriografu străinū dîse că românii au mania desei schimbări a Domnilorū. Nu este locul aci a demunstra până intru câtu această dîșă este unu adevêru saū unu paradosu, daru cea-a ce scimū și putemū proba, este că guvernele nostre au mania schimbării regimelorū. Astu-feliu, abia scăpați de ortodocsulu Regulamentu, abia intrați suptu sisteme constituționale, și ecă guvernulu nostru, credindū că lucrurile mergū greu constituționalcesce, și că mai bine arū merge suptu

dictatură. O mână de feră! Ne trebuie o mână de feră! Auzi și oțărindu-se și repetându-se pe la mai multe respintie, pe la mai multe urechie. Așa daru amu sfințit și a regimule constituționale. Amu datu nașunii tôte libertățile și garanțiile de prosperitate fizică și morală. Am făcutu podu, căi ferate, canale, școli, instituțiuni de învățământ. Amu armatu țera, amu desrobitu ce a tria parte din pământul strămosesc, cotropitu de călugări greci, amu îmbunătățit sôrtea țeranulu; amu lărgit în fine legea electorale. Amu gustat tôte bunurile și relele și nu ue-a mai remas de gustat de cătu dictatura. „Hai s'o vedem și pe dănsa.“ Mare este mania curiosităților. Ce ne pasă? dictatură se simu cu ori ce precu și apoi de este dictatură oportună, de este ca uă plantă ce se va eschimatea în pământul nostru, sau ba, cavi sunt legile ei, regulile ei, istoria ei, consecințele ei, aceste nu s'au privit. Și daru se dicem tōți din tōt sufletul nostru, se dicem, dictatură în sus, dictatură în jos, dictatură la delu, dictatură la vale. Se dicem mereu, diu omenii guvernului până se vor îndoprinde românilor vorbe, și apoi măi va surprinde altă faptă, și bându te veșt li se va face ca așa a fostu de când lumea. Daru lucru disentaț! cătu fu lucrul în stare de simplă vorbă, lumea îi dede importanță devenită unu se dice. Cum vine preludele, aceeași lume, în locu de a crede că așa trebuie se fie, o țera de tōte s'au seriosu. Tribuna și presa, aceste zevozi ai libertăților publice, bătură alarme și ecă nașunea destepată asupra pericolu și o amenință. Destepă la postulu ei, astep-tându desnodămintul acestei comedii, desnodămintu ce nu pōte întâia, suptu tōtă privire.

În astepțarea marelui spectaclu, ce ori după care împrejurare, țera românilor pare că este menită a da Europei cătu de curiadu, ceremu învoirea publiculu cititoru spre a lă cupu cu această subiectu însemnat, cați de și avem un umbra de regim constituționale, daru suntem în plină dictatură.

Domne! cându și-ară mai arunca uă dată împărații Europei ochii lor spre pactul ce au sub-scris în ziua de 23 August 1858, cându ară vră se scie, macar pōtă curios: tea lor particulară, rōdele acestui pactu, deș, c'ar trebui să umle risul și se dică înpreună. Viorica din vrăjitoria d-lui

„Cându bărbatu îi hidu și slutu vine dracul se nequtu, Drege întorče, ob anicqer, Nu s'ar ce face, S'neopn lui d'ua dată

„Căci nu s'ământu cu-altu loru tată.“

Și n'adeveru, slutu tata a mai avut convenținea, ce e dreptu nu e păcatu; daru și copu ce a făcutu, nu sunu mai pucinu uritu. Însă se nu ne lăsamu în frivolită și se începem treba cea mare, cea seriosă.

Celu pucinu, dacă guvernul ar fi așa de francu în cătu se ne spuă print' uă mică notă, print' unu micu comunicat aruncat într'unu colț alu Monitorulu oficalu, ba regimule dictatorialu, vrea se dică tōtu ce este asolntu, fără controlu, fără oțare, putere, autoritate și unu omu ce pune înăna

je a totu puternicia în împrejurări decisive ale unei revoluțiuni și se soco-tește mai pre susu de legile statornicite; desprețindu, în guvernul represintativu, a consulta corpurile care după litera constituțiunii, au dreptul a concurge la exercițiul suveranității! Celu pucinu, dacă guvernul nostru ar fi în acele-ași împrejurări, avanta-gie și simțir în care fu Napoleone I, cându se proclamă de dictatore în 18 brumariu! Și totuși ce trist s'ar fi avu această dictatură la Santa Elena! Celu pucinu Napoleon duse, și dovedi pent' unu momentu că elu nu putea parveni a da pacea lumii de cătu prin dictatura perpetuă, închișându abisul revoluțiunilor. Daru sincere vorbindu, marele imperatore a cădutu pentru că se coborise de pe pedestalele pe care l'u suise suflarea puternică a votulu popularu, pentru că guvernul lui, a abjurat moderatiunea și justitia, și dupe d'isă unu autore franceze, inundă cu sânge, de ce anu întregi, spațiul ce desparte Lisboa de Moscova, Hamburgu de Neapole, după ce Franca susținu de ce anu, luptele cele mai crinene, contra regilor coalitați asupra-i, pentru că voia să și dă unu guvern liberu, basat pe nemuritorile principie din 1789, pe drepturile omulu.

Mulți, foarte mulți, mai tōtă lumea dice, că s'au dusu timpri aceia în cari unu despotu, unu tiranu, unu monarcu, f'ă cătu de generosu, se declare că face tōtu pentru popor și nu prin popor, ci prin sine. Mulțamit lui Dumedeu, guvernul represintativu, pe care, de bine, de rău, scim că-lu avem, este admișiunea poporulu la participarea treburilor publice. Prin elu trebuie se se facă cea ce se face pentru densul. Funcțiunile autorității publice, sunt cunoscute și definite prin convențiune. Nici unu casu de forță maioră nu esiste. N'avem nevoia momentană de dictatură, f'ă folosele ei ori ce.

Cându guvernele, dice unu autoru, alu cărui nume ne scapă din minte astă dată, înfăcișeză poporeloru îmbunetări arbitrarie, poporele datorescu a le respunde cerindu-le îmbunetări constituționale. Fără constituțiuni, poporele n'ar avé nici uă garanția că legile ar fi observate. În constituțiuni, în pedepsile ce pronunță ele, în drepturile ce asicurează cetățianilor și mai cu deosebire, în publicitatea ce dato-rescu ele a consfânți, se află forția trebuinciosă pentru a silu puterea la respectarea legilor. Cându lipsesce constituțiunea, nu numai că puterea octroiază legile ce vrea, daru le și observă cumu vrea; cu alte cuvinte, le urmēză cându îi vine, și le calcă cându îi vine. Atunci și legile cele bune, și cele rele, devin nă armă în mână guvernulu, biciul guvernatoru pe care-i tortură țera a-i apera; care i desbracă de dreptul resistanței țera a le procura bine facerile protecțiunii.

Spune guvernulu nostru cătu vre d'aceste, elu una soie una face. Dictatura este în gândul se, și spre dictatură sunt îndreptate tôte faptele sale. Veșindu-lu lucrându estufelul făcișu și ascensu, ai socoti, de n'ai scic, că în mare casu de forță maiore ne aflăm, și că altă mîntuire a perit dupe facia pământulu.

Vom vedea!

Pentru prima oră, dictatura s'a vedut la romani. Romanii, pare c'au împrumutatu-o de la Albani sau Latini. Nu se pōte spune cu oțărire epoca numiri întâiului dictatore. Confusiunea domnesce în vre uă doue sute de anu ai istoriei romane. Unu din scriitoru mergu pină a nu scie numele întâiului dictatore. Unu punu numirea lui pe la anul R. 238, alți pe la 496.

Totuși unu punctu de purcedere se pōte afla în luptele dintre patrici și plebei, în desfrinările regiloru, în barbara tratare a datorniciloru, a căroră vicță și libertate, legea o da amenetă creditorulu. Dacă datornicul nu plătea la termen, elu era adjudicat, ca sclavu creditorulu se, care putea se impue ori ce munci; se l'u închidă și se l' vândă peste Tibru. Uă revoluțiune era neînălaturabile: Măi înainte plebea ceru, pe calea păcii și a liniscii, desfrinarea datorniciloru. Apoi a refusat a merge contra Latiniloru. Situațiunea păru senatulu prē critică, pentru a căta se linisească turburare prin mijlocu legali. Elu creă dictatura, magistratura fără apelu, și a căria putere, era și mai nemăginită decât fu acea a regiloru. Alesu, după invitarea Senatulu, de cătră unu din Consali, și dintre consulari, dictatorele numit magister populi sau quod a consule diceretur; sau a dictando quod multa diceretur, se încuajura de 24 licitori cu tōte atribuțiile lor. Era numit pentru șese luni; de asemenea locotenentele se, magister equitum. De ordinariu, această alegere se făcea după ce se consulta auguri, întăcerea și linisea cea mai profundă a nopții. Cătu despre dictatore, elu avea dreptul de a dispune de vicță și mōrtea cetățianilor; eră cându era vorba a dispune de veniturile publice, îi trebuia ordinea poporulu și consimțimintul senatulu. La numirea dictatorelu, tōți cei lalți magistrați, afară de tribunii poporulu, încetau de a funcționa. Numai consulu continuau a lucra, însă suptu ordinile dictatorelu, și fără nici unu semn de autoritate în presința sa. Adese ori, dictatorele șdica și mai înainte de terminul de șese luni și chiaru după terminarea trebei ce provocase alegerea sa. În timpri priimitivi, nici unulu nu păstra unu timp îndelungat astă înfricoșată putere. Astu-fel Cincinat n'a cerut dictatura decât 15 zile, Q. Serviliu optu zile.

Friul celu mai puternicu alu abusuriloru autorității dictatoriali, era dreptul ce avea f'ă care cetățian de a cere socotelă acestui magistrat de îndetă ce intra în vicță privată. Este de luat în minte că Romanii n'aveau recursu la această magistratură, de cătu în timpri priimitivi ai republicei, atunci cându instituțiunile fiind fragede, avéu nevoia de unu sprijin estra-legalu, și mai presus de tōte, în timp de resbelu, atunci cerea uă oțărire grabnică și ne împedită spre mântuirea patriei. A trecut multu timp pină ce dictatura începu a avé necuviințele ei. Patru sute de anu s'au strecurat fără ca nici unu dictatore se refuse a da socotelă de administrarea sa, sau se voiască a profita de victoriele sale și admirarea con-

cetățieniloru se pentru a prelungi puterea peste termenul legalu. În epoca lui Sylla trecuse 120 anu de cându nu se alesese dictatore. Scim cumu puse mâna acestu patricianu pe putere și cumu își dedu singur dictatura perpetuă, de care se setură în se forte curind. Daru esemplul e dat, reul făcutu. Cesar îl urmă și de la dictatură trecu la imperiu. Abusul perdu republica. „Formele guvernulu în ele ineseși, dice I. de Muller“ nu sunt nici bune, nici rele; ele devin și una și alta, prin omeni și diferă prin mai multu sau mai pucinu printendința ce au a se altera.“

Totu lucrul, tōtă instituțiunea, are, în lumea acēsta, filosofia ei. De ne suim pină la filosofia dictaturei la romani, etă ce găsim. „Neflexibilitatea legiloru cari le împiedeca a se mlădia dupe evenimente, pōte se le facă a nu fi îndestulatore și chiaru periculoase în unele casuri, causindu perderea Statulu. Ordinea și lentorea formelor ceru unu spațiu de timp pe care împrejurările le refușă câte uă dată. Se pōt înfăși mie de casuri pe sare legiutoriu nu le-a prevedut nici de cumu, și este uă prevedere prē necesari simțiu că nu se pōte totulu prevedé. Așa daru nu trebuie se voim a întări instituțiunile politice pină la acea-a de a și lepeda puterea suspendării efectulu lor. Daru numai celu mai mare pericu pōte precumpni interesul impucinării ordinii publice; și nimini nu trebuie se poprēscă puterea cea sântă a legiloru, de cătu cându este vorba despre mîntuirea patriei. Pentru aceste cuvinte cându la Romani, periculul era estufelul încatu, funcționarea legiloru era uă pedecă a garanției publice, se numia unu capu supremu, care făcea se iacă tōte legile și suspenda pentru unu momentu autoritatea suverană. Într'unu asemenea casu, voința generale nu era îndouiosă. Este vederat că, înția intențiune a poporulu era ca patria se nu peară. Deș suspendarea autorității legislative, n'o dărapănă: magistratul ce o făcea se tacă, n'o putē face a vorbi: elu uă domina fără a putea s'o represinte. Elu putea se facă tōtu afară legi.“

Romani au fostu înțelesu foarte bine că usul acestu mislocu stradioariu, cerea mari precauțiuni. Ei au f'ostu datu scurtimei timpulu uă mare importanță. Ficsarea lui la șese luni, sau și mai puțin, era pétra angulară a întregi sisteme. Și pōte t'cmai pentru acea-a dictatori nu cutaza a prelungi puterea, pentru că termenul ei era prē scurtu; astufel de scutu în cătu abia remănea dictatorelu timpulu a prevedé la trebuința ce făcuse se-lu alégă. N'avea cându gândi la alte proiecte. Dacă termenul ar fi fostu mai lungu, la mulți le-ar fi abătut alu prelungi și mai multu, precumu făcure Decemvirii cu termenul de unu anu. Către finele republicei, romanii deveniseră foarte avari în conferarea dictaturei, cu atăt mai avari, cu cătu înainte fuseseră mai galantuomi în daroia ei. J. J. Rousseau le face uă crimă de aice și găsese că în locul aceste demnități, Senatul era silitu a lăsa tōtă puterea în mână consularu, de unde urmă că Cicerone, pentru a lu-

Hist. Universalle. I, 127.
I. I. Rousseau. Contrat Social.

cra cu eficacitate, fu silitu de a trece peste puterile sale, în cătu pe urmă i s'a cerut socotelă despre sângele vârsat în contra legiloru, cea-a ce nu s'ar fi cerut unu dictatore.

Cu tōte aceste, admiterea în principiu a dictaturei, chiaru pentru uă di, este a recunoste puterea asolută. Dar s'au dovedit d'atâte ori că această putere, periculoasă pentru cetățeni, precătu e și pentru celu ce a exercitat. Este uă armă cu doue tăișuri. Dacă este legitimă pentru uă lună, șese luni, unu anu și mai cu sēmă cându nu este unu mare pericu de ce n'ar fi pentru tōtu deuna?

Este mai pre susu de ori ce îndoială ca în împrejurări grele, tōtă cetățeanulu, tōtă magistratul este dator a espune și d'ilele sale pentru patria sa. Daru ore spre acēsta este trebuința de dictatură? Este trebuința de suspensiunea legiloru? Mai cu deosebire în guvernele represintative, recurgerea la unu așa mijlocu disperat, nu-i de trebuință de cătu în acele împrejurări de forția maioră, în care se afla Italia, la 1859, cu resbelulu unității sale. „Și cine,“ dice comitele Cavour în ședința din 23 Aprile 1859, cameriloru italiene, cerindu depline puteri pentru rege, — „și cine,“ ar putē fi mai bun păstrator alu „libertățiloru nōstre? Cine pōte fi mai vrednicu de acēstă dovadă de încrederea nașunii? Elu, alu cărui nume, de de ce anu de cându domnește, însemnă lealitate și onre; elu care, în tōtu deuna a ținut sus și neclintit stindariul tricoloru italianu; elu care în acestu minutu chiaru se pregăteste a se lupta pentru libertate și independință.“ Camera primește cuvintele înainteului ministru alu regelui galantuom, cu aplauze frenetice. Dictatura este proclamată. Resbelulu este declarat. Compania scurtă și strelucită. Magenta și Solferino reshună pe Novara. Vittorio Emanuele se espune cu nepăsare tutoloru periculor resbelulu. Piemontele celu micu, devine sufletul patriei cei mari. Italia este mântuită. Din șese milioane de italiاني liberi, numerul se spuă la douezeci și doue.

Ecă împrejurările și scopurile în care și pentru care, se dau dictaturile. Daru pentru a le da, se cere a avé în capul nașunii unu rege cu creditulu și lealitatea stradițională a lui Vittorio Emanuele; în capul guvernulu unu geniu ca alu lui Cavour și mai cu sēmă la porțile țerei doue sute mil de dușmani.

Tocmai pentru acea-a, în regimulu constituționale trebuie a face o întrebunțare de unu atare spediinte disperat cătu se pōte mai rar. Acesta dovedeste escelința regimulu de care vorbim. Cu combinarea sea, ce nu este de cătu o compunere de regalitate, de aristocrație și democrație, cu această fericită combinațiune, dicem, uă nașione organizată, nu-i redusă mai nicu uă dată a avé recursu la insurecțiune, pentru a și recuceri libertatea, și nici uă dată a arunca unu velu asupra libertății pentru a lua puterea. „Este de ajunsu ca opiniunea publică cu tării, pronunțată, dice legistulu Macarel, se restorne pre ministri și se silēscă pre înlocuitorii lor a urma uă sistemă, care se scape Statulu din criza în care se afla.“

ROMANIA DE PESTE CARIȚI.

Brașov, 1 Septembrie. Eri a fost alegerea deputatului la Brenndorf, districtul Brașovului. A fost ales domnul secretar al curții d. Pleker.

Sibiu, 31 August. În ședința dietei de astăzi s'a adoptat, după o dezbateră de trei ore, titlul celei d'antei propunerii regesci după textul proiectului guvernului, cu singura modificare că în loc de cuvântul românisch s'a pus cuvântul romanisch (adică în loc de român, roman).

Sibiu 1 Septembrie. În ședința dietei de astăzi s'a continuat dezbateră specială asupra proiectului de lege, atingerii de egalitatea drepturilor națiunii române și a confesiunilor sale. Paragraful întâi al propunerii a fost primit fără nici o schimbare.

DIETA TRANSILVÂNIEI.

Cuvântarea d. Franc. de Transchenfels la reportarea despre lucrările comisiunii pentru prima propoziție regie și inarticularea națiunii române în ședința din 26 August 1863.

Înalta casă! Progresul genului omenesc pe calea dezvoltării sale spirituale și morale se caracterizează pe sine și în apariția nedisputabilă, cum că deosebirea castelor celor înguste la inimă, cum și pozițiunile excepționale, protejate prin privilegia, — cari ținură pe omenii despărțiți și deosebiți de frații lor (Menschenbruder) totuși omenii națiunii de conștiințele lor — dispăru dinaintea propunerii spiritului timpului modern din ce în ce mai tare și se derină.

Îmi ieu voiă a numi aparițiunea tocma acum pomenita unu semn al progresului general, moral și intelectual al genului omenesc, pentru că numai pte cădea cu încredință, cum că aceea e numai un rezultat al conștiinței de sine, care ne necetă se tot mai propaga și se generalizează, conștiința demnității, care se află în anima omului ca om, și a generalei îndreptări omenesci, care rezultă dintr'însa: conștiința chiar de această demnitate și de îndreptățirea curgătoare dintr'însa e însă preste totu cea d'antăia și cea mai necesară recerință spre nobilitatea omului, și a națiunilor și popoarelor ce constă din omenii, numai această conștiință pte apăra individul și națiunile întregi de o direcțiune, care pe nobilitatea aceste a genului omenesc, dăruită de Dumnezeu, o degradă și întină; numai această conștiință ne dă o garanție sigură de a observa eternele legi ale moralei.

Înalta casă! Problema, cu care se ne începem earăși legislația, în Transilvania, deșteptă în mine fără voiă reflecșiunile sus arătate. Noi se dăm națiunii române în Ardealu o patriă, în care ea pină acum eră nu mai tolerată, noi se dăm ambelor lor confesiuni o patriă cu deplina îndreptățire indigenală (Heimatsberechtigung) d'între care una nu eră recunoscută în autonomia sa, eară cealaltă eră numai suferință.

Făcând noi acesta, dăm cea mai luminată dovadă, cum că noi demnitatea, care în genere ține în națiuni, cumcă noi această demnitate am recunoscut-o.

Făcând noi acesta, vom eșecuta numai un act de dreptate.

Au trecut deja 232 ani, de când națiunile: ungară, secuiă și sasă s'au intrunit în patriă noastră, pentru ca se-și garanteze prin unu jurământ serbătorescu cele mai sante drepturi ale omenilor și națiunilor, ad. libertatea credinței, susținerea constituțiilor lor și a securității de proprietate.

Sunt 232 ani, de când uniunea înălțată în anul 1630 între unguri, secui și sași a intrat în viață.

Înalta casă! Națiunea românilor încă și astăzi e eschisă din legătura aceste frățescă! Cu tôte, ca filii aceleiași portă d'impreună cu noi cu lealitate tôte sarcinile, tôte suferințele patriei acesteia! — Cu tôte, că pucine petece de pământ pot se mai fi în Ardealu, pe care ei nule-au udatu cu sudorea lor și cu cel mai bun sange al animei lor.

După părerea mea e numai un act al dreptății, după ce a cădutu sistema feudală, care pină în anul 1848 sta pedică în drumu, la primii acum națiuna română și confesiunile ei în această legătură frățescă.

După părerea mea e numai un act al dreptății, — decă noi națiunii române, — decă noi religiunii gr.-c. ca atare, și acei gr.-or. în patriă noastră le dăm cea mai deplină egală îndreptățire cu celelalte națiuni și religiuni ale Transilvâniei, pe care îi cuprindea legătura unice patriotice.

Cred, că vorbesc numai în înțeleșul și spiritul tuturor acolora, cari se țin de națiunile și religiunile foste pină acum legalu deplinu îndreptățite, dacă eu intențind dreptă frățescă fraților români, le dau încredințarea în numele acolora: cum că noi din animă îi bine-cuvântăm în legătura noastră frățescă, și că ne ținem de cea mai sântă a noastră obligatiune a le fi pe viitoriu în totu respectul dreptii, nu numai spre a face bunu nedreptul timpurilor trecute, ci și pentru că noi singuri prin acesta vom întemeia concordia cea atât de urgentă necesă în patriă noastră și amorea frățescă între națiuni, și pentru că înfloarea și fericirea iubitei noastre patrie o vom înainta așa mai cu securitate.

(După acesta citește raportul comisiunii despre legea egalei îndreptățiri în ședința XVII.)

(Gaz. Transilvâniei.)

— Minnich, 2 Septembrie. Înălțimea sa imperială archiducesa Sofia a trecut astăzi dimineața prin Minnich în călătoria sa la Carlsruhe și Baden — Baden, unde va avea o întâlnire cu regina Prusiei.

— Francfort, 2 Septembrie. Maiestatea sa imperatului va avea mâne la întorcerea sa la Viena o întâlnire cu regina Angliei la Coburg.

— Francfort, 1 Septembrie. Séra. Articulii 1, 6, 8, 9, 11, 14, 16, 18, 20, 24, 26, 27, 28 și 36 ai proiectului de reformă s'au supus unei dezbateri speciale, cel laltă au fost priițiți en bloc în ședința trecută. Articulul 3 a fost modificat esenciale, adoptându-se unu directoriu de 6 voturi ș'aname unu votu Austria, unu Prussia, unu Bavaria unu celelalte trei rigaturi în rindul anual, (adică pe totu anul unu altu rigal) sau dupe unu învoială între Hessele; unu votu Baden, ambele Hessii, Lucsemburgul, Holsteinul, Bruswigul, ambele Mecklenburg și Naussan; unu votu celelalte Staturi. În casu de egalitate a voturilor, decide numărul poporațiunii Staturilor reprezentate prin voturi.

Art. 8. Pentru ori ce declarare de rebelu trebuiesc două treimi a voturilor consiliului federativ, asemenea și în casu d'unu atac al unu teritoriu negermanu, suptu domnia unuia din membrii confederațiunii, (cum Veneția, Polonia ce este suptu Austria și Prussia.)

Art. 9. S'a modificat astu-felu, că în casu de turburări articlu 25 pină 28 ai actului de închiidare de la Viena se fiă obligatori pentru directoriu.

Art. 11. Pentru proiecte de lege atingerii de prelaccarea constituțiilor sau de cesiuni cari pină acum eră de competența legislației Staturilor în parte, se cere unanimitatea voturilor.

Art. 14. Dacă nu se pte înțelege asupra budgetului confederațiunii cu adunarea delegațiilor, remăne în putere pină la înțelegere budgetul pe-riodii trecute.

Art. 16. Imultesc numărul delegațiilor la 302.

Art. 20. Propusa majoritate de patru cincimi pentru unele casuri a fost modificată într'ua majoritate de trei pătreții.

Art. 28. Plăngerile cari la 1 Ianuarie 1863 au fost rezolvate într'ua decisiune confederativă sau prin legislațiunea țerei, nu pot fi înaintate la judecătoria confederativă. Constituțiunii esistenți legalmente asemenea nu pot fi atacate acolo.

După ce s'a supseris în ședința finală de astăzi protocolul conferinței, ș'au luat ziua bunu suveran și reprezentanții orașelor libere de la Maiestatea sa imperatului.

La închiderea conferințelor, imperatului Austriei a pronunțat următoarele cuvinte: „Am terminat delibărările noastre și înălții mei coaliațiimi vor permite a le adresa câte-va cuvinte scurte de ziua bună. În șede ședințe ne am învoit asupra unu șir lungu, de cele mai dificile și mai complicate cesiuni. Unu interesu particulă n'a poprit în nici unu singuru casu, în cercul nostru, înțelegerea finală. S'a dovedit din partea noastră a tuturor că suntem gata a face sacrificii. Acesta mi se pare un fapt mare, și dacă putem întorce toți cu mulțumire privirile noastre asupra atătoru dovedit de concordia și de abnegare, ce lo mărtăresc decisiunile noastre, potu din partea mea, am ierta pte chiar unu simțimintu de mândria vedudu că de completu s'a justificat speranța mea la unu imediatu cooperare a Principilor germani. Pentru amicitia și încrederea ce mi au arătat personalu înălții confederați, îi rog a accepta esprasiunea simțimintului adincă alu mulțumirei și recunoștinței mele. Antea noastră dietă principă germană se desparte acum cu dorința d'a fi armate cătu mai curind cu unu a doua, care se împreune pe toți membrii al marelui întregu, și cari se încunune silințele noastre cu isbindă. Protecțiunea a totu-Putintelui se fiă asupra noastră tatloru ș'asupra Germaniei!”

Maiestatea sa, regele Bavariei a răspuns imperatului în numele Principilor într'unu chipu plin de demnitate.

— Berlin 1 Septembrie. Din fruntaria polonă aflăm cu dată de astăzi: Unu scomotu asicură, că marele Duce Costantin nu se va mai întorce la Warszawa; marea Ducesă se pregătesc de plecare. Se dice, ca Mieroslawski a primit a intra în serviciul guvernului național în calitate de organizator de corpuri de voluntari, afară din fruntariile Poloniei.

— Constantinopolu, 1 Septembrie. Senatorele muntenegreni, Matanovici, a sosit aici din călătoria sa în Rusia. Domnu Matanovici a făcutu vizită la Pörtă și la ambasadele străine spre a le recomanda afacerile țerei sale. La Pörtă se delibără acum asupra cesiunii canalului S. George.

— Newyork 22 August. S'așteptă căderea fortului Sumter, daru orașul Charleston va continua apărarea sa. Generarele Lee s'afă între rucile Rapidan și Rappahannok. Generarele Meade așteptă unu atac din partea lui. Generarele Burnside înainteză spre Knoxville și generarele Rasencranz spre Chattanooga.

— Leopold, 2 Septembrie. Diariul de la Leopold (Lemberger Zeitung) anunță: Lelewel a fost la 31 August, concentrat la Iozefow cu 1200 Infanterie și 150 cavalerie, toți bine echipați și înarmați.

Temnița și spitalul Câmpalung. 1863, August 23.

Domnule Redactori!

Ecă 11 zile de când am proclamat d. procuror al Curții de Ca-

sațiune și d. ministru al justiției contra nelegalei sentințe a tribunalului Mușcel, prin care fără competență și fără a mă lăsa dreptul de apărare, m'a condamnat la închisoare de 9 luni, 9 zile și 2150 lei amendă dupe art. 51 DIN LEGEA PRESII, pentru că am arătat luarea țeranilor cu forță în lucru la d. Nicolae Crețulescu (primul ministru) și pentru că m'am plâns la 23 Iuliu contra persecuțiilor acestu tribunalu; și nimic nu se vede și nu se aude.

Ecă 11 zile, d'ic, de când am protestat d. procuror și d. ministru închiderea mea la temnița cu tiharii într'ua casă, cerându-le a fi liberat pe garanțe, supt tôte condițiunile legale, pină cându procesul meu se ie termen de autoritatea competentă; și nimic nu se vede și nu se aude.

Ecă în sfârșit 11 zile de cându d. președinte alu tribunalului Mușcel, Stănică Alecsiad, și d. membru Bercecu împreună cu d. sub-stitut Tudorache Gheorghescu dispun chiaru de viața mea; căci astăzi mă alu transportat în spitalu spre căutarea sănătății ce mi-au răpitu-o prin aruncarea în temnița unde nu pte găsi cineva de cătu pericolul vieții sale: și de la cei cari am protestat nu s'au de și nu se vede nimic.

Ei bine! în fața unor asemenea nelegiri, nu am dreptul a striga, închidându și nimic mai mult! D. Crețulescu a pusu țera în disperare și Români genă suptu jugul tiraniei; lovescă daru cu puterea sea, daru se nu credă vr'ua dată că prin aceste striviri va pătrunde sau va muia credința și speranța Românilor. Acestă crușime am manifestat-o Măriei Sale prințului Domnitori alu Românilor și speru că răul se va precuma.

Sfârșesc daru, domnule redactori, anunțându-ți aceste din patul spitalului Câmpalung, unde suptu sentinela, mi cautu senătatea ce mi s'au rădicat cu neleguire. Îndată ce mă voi întrema me voi tiri eru în temnița în lanțurile tiraniei.

Salutare domnule redactorei sunt obositu, nu potu scrie mai mult; este destul se înțeleg în ce pozițiune mă găsescu. Pune, te rog, suptu ochii publicului aceste linie ce abia putiu se vi le scriu.

D. Niculescu.

D-le Redactor alu diariului Românul.

Bine-voiți a insera în colônile stimatele dv. diariu cele următoare.

Sunt aprobe două luni de cându am petiționat onor. procuror de Vlașca pentru unu Voicu Hristea ce au avutu precugetare ca să mi periculeze viața, pădindu-mi noptea drumul și de unu dată lovindu-mă în cap și spargându-mi capul în cătu am fost cădutu jos, norocire cu vecinii ce au sărit și m'au scăpat din mâinile acelu tãharu.

După o căutare medicală, sculându-mă dupe bôlă, am arătat onor. procurorilor, prin petiția, fapta precum am arătat mai sus, în două rânduri am datu actul medical de căutarea bôlei, am arătat dovedii și onor. procurorii tace și tace pină astăzi.

Am petiționat și a treia oră onor. judecătoria de Vlașca, arătându că onor. procuror nu-mi ia în băgare de seamă reclamarile ce am făcutu. Vădu că și onor. judecătoria tace și chiaru și până astăzi nu mă vădu citat la interogatoriul procurorilor, ceea ce-a făcutu se mi se stingă tôte speranța.

Viu daru a reclama la onor. publicu, spre a judeca cauza de care eu nu sunt ascultat de justiția legală a țerei.

Primiți vă rog, d-le redactori, stima ce ve păstram.

Stoica Găscă.

Giurgiu, 1863 August 23.

FELURIMI.

— Este cătu-va timp de cându guvernul portugez vind diamențele sale. Acesta a datu prilej la diferite interpretatiuni asupra stării financiale a Portugaliei! d'aceia credem că următoarele notițe potu ave oarecare interes: Portugalia este, în privința tesaurului se de diamanți, unu din cele mai avute staturi ale Europei, fără a excepta puterile cele mari. Ea a exploatat în timp de secole minele avute din provincia Minas Geraes în Brasilia, una din cele mai mari colecțiuni de diamanți. Aceste petre prețioase s'au depus în saci sigilați în pivnițele băncii portugeze, unde s'afă ca unu capitale mortu d'ua jumetate de secul. Multimea diamanților faționate ce posedă corôna portugeze întrece trebuințele regatului, d'aceia s'a luat decisiunea, cu consimțimintu Cortesiloru, a retrage din pivnițele băncii acele tesauru nefolositorie, a le vindu, și a le transforma în rente, cu cari se va adăgi lista civile.

— Pontu comercianți și ingenore pentru publicu căletor, pte fi interesante unu decisiune a tribunalului de comerț alu Parisului, atingeru de transportu cu calea ferată. Este sciutu că companiile călor ferate franceze acordă fiă-cărui căletor unu transport liberu de bagagi pină la 30 Kilograme. S'a întimplat adesea că unu familie sau amici, călătorind împreună, au pus a se înscri într'unu chipu colectiv bagagiile lor, profitându astfel acelu ce aveau un greutate mare de lipsa de greutate a celor laltă. Companiile călor ferate s'au opus la acesta, pretestind, că transportu liberu de 30 Kilograme de bagagi n'ar fi unu dreptu ci unu favore acordat căletorului și prin urmare netransmisibile. S'a urmatu mai multe procese, cari, în genere, au fost rezultate în favore a companiilor călor ferate; însă au trebuit se permită înscrierea colectivă a bagagiilor unu familie sau unu societăți de amici, care călătoresc împreună. Casulu celu no, care s'a resolutu acum de tribunalele comerciale merge multu mai departe. Nu e vorba de bagagi proprii dise, adică de efecte ale unu căletor, ci de mărfuri, unu cătme de pele, ce aduce unu comerciant de la țera cu dînsul la Paris. Elu imprumută de la trei căletori ce n'aveau nici unu felu de bagagi bileterile lor și dimpreună cu alu se dobindi astfel unu transportu liberu de 110 Kilograme. Administrațiunea se crodea perdută, dacă ar permite un asemenea antecedente; reclamă, daru tribunalele resolve cesiunea în favore a iei. Tribunalele declară că transportu liberu de 30 Kilograme pentru fiă-care căletor nu pte fi primitu ca unu favore, ci ca unu obligațiune a companiei, prin urmare ca unu dreptu ce-lu dobindesce căletorulu prin cumperarea biletului se, d'aceia este liberu fiă-care căletor a face din acestu dreptu alu se ori ce întrebunțare va voi, putindu-lu dăru, cede sau vindu.

Cu înalta permissiune a Onor. Minis. Cultelor

Cursu American de Caligrafie

pentru Civile și Militare

În 10 ore perfectă învățatură de Caligrafie. În 25 ore pentru aceia cari nu știu scrisore de locu. Assemenea dau lecții de limbele Englesă, Franceză, și Germană.

S. DORE.

Profesor de Caligrafie, Știința Nemgeaskz No. 8 langz Otelu Konkordia.

No. 560. 4 2z.

